

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/69/2019
Identifikačné číslo spisu: 2118012559
Dátum vydania rozhodnutia: 15.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2118012559.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného P. Q. pre zločin pozbavenia osobnej slobody formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. c) Trestného zákona k § 182 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 15. apríla 2020 v Bratislave dovolanie obvineného P. Q. podané prostredníctvom jeho obhajcu Mgr. Petra Kupku proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, č. k. 6To/17/2019-4459 z 9. apríla 2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného P. Q.
sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava (ďalej „okresný súd“) rozsudkom sp. zn. 6T/76/2018 z 23. novembra 2018 uznal obvineného P. Q. za vinného zo zločinu pozbavenia osobnej slobody formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. c) Trestného zákona („Tr. zák.“) k § 182 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d), písm. i) Tr. zák. a § 140 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že obvinený z pomsty voči svojej bývalej manželke P. Y. Q. za to, že proti nemu ako obvinenému svedčila v trestných veciach vedených na Národnej jednotke finančnej polície Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru pod ČVS: PPZ-973/NKA-FP-BA- 2013 a pod ČVS: PPZ-891/NKA-FP-ZA-2014 a za to, že počas toho, ako bol vo väzbe v inej trestnej veci, po tom, čo sa s ním rozviedla a za spoločnosť Q. G. L. s. r. o., ktorú dovtedy obvinený prostredníctvom nej riadil, začala ako konateľka spravovať majetok spoločnosti a nehnuteľnosti v okrese Hlohovec v rozpore s jeho predstavami, po svojom prepustení z väzby v inej trestnej veci v presne neustálený deň v mesiaci október alebo november 2016 telefonicky kontaktoval Q. E. (stíhaného ako obvineného v samostatnom konaní), s ktorým sa následne najmenej štyrikrát stretol osobne v presne neustálených dňoch až do 13. decembra 2016 a to na rôznych miestach vrátane obce Hlohovec v priestoroch kaviarne „DANI caffee“ a na parkoviska pri železničnej stanici, pričom pri týchto stretnutiach ho požiadal, aby Y. Q. pozbavil na osobnej slobode a za týmto účelom mu ukázal rodinný dom, v ktorom Y. Q. bývala, škôlku a školu, ktoré navštevovali jej deti, ďalšie miesta a trasy, kadiaľ sa mohla Y. Q. pohybovať, poskytol mu kľúče od areálu patriaceho jeho synovi E. Q., ktorý sa nachádza v obci Q. H. a za spáchanie uvedeného

skutku mu prisľúbil odmenu v doposiaľ presne neustálenej výške, z ktorej mu vopred vyplatil finančnú čiastku najmenej vo výške 5.000 eur, pričom Q. E. za účelom vykonania skutku následne oslovil najmenej dve doposiaľ presne neustálené osoby, obvinený dňa 9. decembra 2016 v katastrálnom území Trstená zadovážil prostredníctvom osoby X. V. osobné motorové vozidlo značky Škoda FABIA Combi, žltej farby, EČ: S. R. a prostredníctvom F. Q. zabezpečil prevoz tohto vozidla do obce Veľké Ripňany, do areálu, ktorého majiteľom je jeho syn E. Q. a toto vozidlo následne najneskôr dňa 13. decembra 2016 poskytol Q. E. a ďalším dvom doposiaľ presne neustáleným osobám s tým, že dňa 13. decembra 2016 v čase okolo 07.40 hod. v Hlohovci na ulici R. Dilonga, po tom ako P. Y. Q. odovzdala svojho syna Y. Q. do Materskej škôlky, Nábrežie 23, Hlohovec, ju na základe vopred rozdelených úloh, pri odchode zo škôlky za použitia násilia a proti jej vôli Q. E. spolu s ďalšou doposiaľ presne neustálenou osobou vtiahli do tam stojaceho osobného motorového vozidla značky Škoda SUPERB, striebornej svetlej metalízovej farby, EČ: M., s ktorým následne odišli z miesta činu aj s Y. Q., pričom ďalšia doposiaľ presne neustálená osoba ako vodič motorového vozidla značky Škoda FABIA žltej farby s tabuľkami s EČ: S., ktoré (tabuľky) vopred dňa 13. decembra 2016 v skorých ranných hodinách Q. E. odcudzil z motorového vozidla Honda Civic v obci Šúrovce, poskytoval bezprostredne po začatí páchania skutku v meste Hlohovec doprovod Q. E. a druhej doposiaľ presne neustálenéj osobe vezúcim poškodenú v predmetnom vozidle značky Škoda SUPERB tým spôsobom, že s predmetným vozidlom značky Škoda FABIA Combi žltej farby jazdil za predmetným vozidlom značky Škoda SUPERB a následne na doposiaľ neustálenom mieste Q. E. spolu s dvomi doposiaľ presne neustálenými osobami poškodenú P. Y. Q. premiestnili z predmetného vozidla značky Škoda SUPERB do predmetného vozidla značky Škoda FABIA Combi, žltej farby, ktorého prejazd pri jeho riadení doposiaľ presne neustálenou osobou bol zaznamenaný na kamerovom systéme obci Dolné Trhovište, pričom poškodenú následne previezli na doposiaľ presne neustálené miesto s tým, že P. Y. Q. je nezvestná od 13. decembra 2016 doposiaľ.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 182 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolania obvinený a prokurátor, ktoré Krajský súd v Trnave (ďalej „krajský súd“) uznesením, č. k. 6To/17/2019-4459 z 9. apríla 2019 zamietol podľa § 319 Trestného poriadku („Tr. por.“).

Proti tomuto rozhodnutiu podal 12. júla 2019 dovolanie obvinený P. Q. prostredníctvom obhajcu Mgr. Kupku, advokáta so sídlom Hlavná 23, Trnava (č. l. 4510 - 4520). V dovolaní uviedol, že ho podáva vo svoj prospech proti uzneseniu krajského súdu vyššie uvedenému a proti konaniu, ktoré mu predchádzalo s tým, že dovolateľ navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že uznesením krajského súdu bol porušený zákon v konkrétnych príslušných ustanoveniach, zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Dovolateľ v dovolaní uvádza dotknuté ustanovenia Ústavy SR, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Trestného poriadku, rozhodnutia Ústavného súdu SR, Ústavného súdu ČR a Najvyššieho súdu SR, ako aj odbornú trestnoprávnu literatúru. Dovolateľ uplatnil tieto dôvody dovolania:

- § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. - zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. - rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. - rozhodnutím bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby,
- § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. - rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolateľ k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. uviedol tieto všeobecné námietky: nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia, hodnotenie dôkazov v rozpore so základnými zásadami trestného konania - porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. por.), zásady náležitého zistenia skutkového stavu (§ 2 ods. 10 Tr. por.) a práva na spravodlivý súdny proces podľa § 2 ods. 7 Tr. por., napadnuté uznesenie je založené na nesprávnom právnom posúdení

skutkového stavu - neprimerane extenzívne hodnotenie dôkazov vykonané bez akceptovateľného racionálneho základu v rozpore s § 2 ods. 10 Tr. por., je chybné, nesprávne, formalistické a nezákonné, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a chýbajúce dostatočné dôvody, na ktorých by malo byť rozhodnutie založené, čím bolo okrem § 176 ods. 2 Tr. por. porušené aj právo na spravodlivý súdny proces podľa § 2 ods. 7 Tr. por. a ide o rozhodnutie v konečnom dôsledku aj v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Rozhodnutie je vo svojom odôvodnení nepresvedčivé, okrem teoretickej časti vychádza z neprimerane všeobecnej a neurčitej argumentácie, krajský súd svojím nesprávnym procesným postupom a rozhodnutím porušil obvineného právo na spravodlivý súdny proces, zásadu kontradiktórnosti konania, rovnosť účastníkov konania a rozhodnutie založil na nedostatočne zistenom skutkovom stave, stupeň pravdepodobnosti záveru o spáchaní trestného činu v zmysle obžaloby nedosahuje ani vyšší stupeň, obžaloba, rozsudok okresného súdu a napadnuté uznesenie sú založené na domnienkach. Podľa dovolateľa k porušeniu práva na obhajobu došlo v týchto prípadoch:

- už v prípravnom konaní bolo porušené právo na obhajobu, keď vo veci konala Národná kriminálna agentúra v rozpore s čl. 5 ods. 2 písm. c) nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 175/2010 o vymedzení príslušnosti útvarov Policajného zboru a Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pri odhaľovaní trestných činov, pri zisťovaní ich páchatel'ov a o postupe v trestnom konaní v znení neskorších predpisov bez splnenia podmienok na určenie výberovej príslušnosti,
- už v prípravnom konaní bolo porušené právo na obhajobu tým, že uznesenie o vznesení obvinenia MV SR, Prezídia PZ, národnej kriminálnej agentúry ČVS: PPZ-929/NKA-PZ-ZA-2016 z 18. decembra 2016 vychádzalo z kamerových záznamov, ktoré neboli získané postupom podľa § 89 ods. 1 Tr. por., ale podľa § 3 ods. 1, ods. 2 Tr. por.,
- v rozpore s § 208 ods. 1, § 213 ods. 2 a § 34 ods. 1 Tr. por. nemal obvinený po skončení vyšetrovania pri preštudovaní spisu dňa 3. októbra 2017 možnosť radíť sa so svojim obhajcom, ktorý pri tomto úkone nebol prítomný, čo namietal a trval na prítomnosti svojho obhajcu,
- prečítanie výpovede svedkyne E. S. z prípravného konania pred vznesením obvinenia na hlavnom pojednávaní bol nepoužiteľný dôkaz, nakoľko obvinený nebol ešte v pozícii obvineného a nemohol efektívne uplatňovať svoje právo na obhajobu podľa § 34 a § 213 Tr. por. (nemožnosť účasti obvineného, resp. obhajcu na výsluchu svedka), a teda takýto dôkaz ako podklad pre rozhodnutie sa v dôsledku judikatúry ESEF k čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nemal použiť, pretože na tomto dôkaze bolo v rozhodujúcej miere založené uznanie viny (rovnaká námietka je uplatnená aj ohľadom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.),
- zo zápisnice z hlavného pojednávania z 10. augusta 2018 vyplýva, že v rozpore s § 132 ods. 1 a § 10 ods. 11 Tr. por. bol svedok E. vyzvaný súdom, aby sa vyjadril k pomeru k obžalovanému (nie k stranám) a prejednávanej veci, pričom stranou je aj poškodený a prokurátor (rovnaká námietka je uplatnená aj ohľadom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.),
- v priebehu konania boli zamietnuté viaceré návrhy obhajoby na vykonanie dokazovania, ktoré mali zásadným spôsobom prispieť k potrebnému objasneniu skutkového stavu a súd nevykonal v rozpore so zásadou rovnosti zbrani dovolateľom uvedené návrhy obhajoby na dokazovanie (špecifikované v dovolaní na č. l. 4513) za účelom objasnenia skutkového stavu majúceho podstatný význam pre rozhodnutie vo veci, ktoré boli odmietnuté súdom na hlavnom pojednávaní 10. augusta 2018 a 13. novembra 2018.

Dovolateľ k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. uviedol všeobecnú námietku, že v súdnom konaní sa postupovalo v rozpore s § 2 ods. 12 Tr. por., keď súd pri hodnotení dôkazov nepostupoval so starostlivým uvážením všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne. K vykonaniu dôkazov nezákonným spôsobom s tým, že ide o nezákonné dôkazy, došlo podľa dovolateľa v týchto prípadoch:

- okresný súd pristúpil na hlavnom pojednávaní k opoznávaní obvineného svedkom W., čo však bolo obchádzaním rekognície podľa § 126 Tr. por. a vzhľadom k tomu, že obvinený bol v pozícii obžalovaného, t. j. mal „pridelenú rolu“ a svedok nemal možnosť voľby z figurantov, znižovalo to dôkaznú silu takto vykonaného dôkazu,
- z obsahu spisu nevyplýva, či boli v prípade kamerových bezpečnostných systémov, z ktorých kamerové záznamy boli vykonané ako dôkazy, splnené podmienky na prevádzkovanie týchto

kamerových bezpečnostných systémov (informačné systémy), a to najmä riadne poučenie oprávnených osôb (§ 21 ods. 2 zák. č. 122/2013 Z. z.), oznámenie uvedených informačných systémov Úradu na ochranu osobných údajov SR (§ 36 ods. 1 zák. č. 122/2013 Z. z.), vedenia a aktualizácie evidencií informačných systémov (§ 43 zák. č. 122/2013 Z. z.), vypracovanie bezpečnostných projektov ochrany osobných údajov k informačným systémom (§ 19 zák. č. 122/2013 Z. z.), obžaloba nepreukázala splnenie týchto zákonných požiadaviek na prevádzkovanie uvedených kamerových bezpečnostných systémov,

- zo zápisnice a vykonaní prehliadky iných priestorov alebo pozemkov zo 16. decembra 2016 (č. l. 2463) vyplýva, že W. V., Y. L. a U. F. ako vtedajší spoluvlastníci parc. č. XXX/X (LV č. XXXX), na ktorej stojí stavba s. č. XXX, a W. ako vtedajší vlastník stavby s. č. XXX neboli pred vykonaním prehliadky vyzvaní podľa § 104 ods. 1 Tr. por. a poučení podľa § 105 ods. 1 Tr. por., pričom spoluvlastníci predmetnej nehnuteľnosti mali byť pre verejne prístupný KN aj na www.katasterportal.sk orgánom činným v trestnom konaní známi (vlastnícke vzťahy vyplývali aj z č. l. 2452).

- zo zápisnice o domovej prehliadke zo dňa 17. decembra 2016 (č. l. 2427) vyplýva, že X. ako vtedajší bezpodielový spoluvlastník rodinného domu s. č. XXX a parcely č. XX (LV č. XXX) nebol pred vykonaním prehliadky vyzvaný podľa § 104 ods. 1 Tr. por. a poučený podľa § 105 ods. 1 Tr. por., pričom vlastník predmetnej nehnuteľnosti mal byť pre verejne prístupný KN aj na www.katasterportal.sk orgánom činným v trestnom konaní známy (vlastnícke vzťahy vyplývali aj z č. l. 2419),

- zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo 16. decembra 2016 (č. l. 2497) vyplýva, že E. Q. ako vtedajší vlastník parcely č. XXX/XX a parciel č. XXX/XX, XXX/X, XXX/XX nebol pred vykonaním prehliadky vyzvaný podľa § 104 ods. 1 Tr. por. a poučený podľa § 105 ods. 1 Tr. por., pričom vlastník predmetnej nehnuteľnosti mal byť pre verejne prístupný KN aj na www.katasterportal.sk orgánom činným v trestnom konaní známy (vlastnícke vzťahy vyplývali aj z č. l. 2483),

- nemôže obstať znalecký posudok znalca PhDr. Róberta Mathé, PhD. č. 16/2017 z 30. mája 2017, keď znalec na hlavnom pojednávaní 23. januára 2018 v podstate uviedol, že obvinený odmietol vyšetrenie, pričom znalecké skúmanie by malo zahŕňať aj rozhovor s vyšetrovaným a pokiaľ vyšetrovaný odmietne vyšetrenie ako také, znalec má možnosť aplikovať iba klinické metódy,

- zo zápisnice o vyšetrovacom úkone z 5. apríla 2017 vyplývalo, že na kamerovom systéme spoločnosti BAYERN Center, s. r. o. bola časová odchýlka od jednotne nastaveného presného času 52 min a 26 sekúnd (č. l. 1138), z čoho vyplýva, že bol závažným spôsobom spochybnený časový rámec kamerového záznamu.

Dovolateľ k dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. h), písm. i) Tr. por. uviedol spoločne námietku, že krajský súd neodstránil pochybenie okresného súdu, ktorý pri ukladaní trestu nezohľadnil vedenie riadneho života obvineného pred údajným spáchaním trestného činu v tejto veci a okresný súd, ktorý mohol vykonať aj nenavrnuté dôkazy podľa § 2 ods. 11 Tr. por., neposudzoval v rozsudku povahu v minulosti spáchaných trestných činov vyplývajúcich z registra trestov obvineného, časový odstup od ich spáchania ani ďalšie okolnosti potrebné k aplikácii § 36 písm. j) Tr. zák. a okresným súdom a krajským súdom bola nesprávne nezohľadnená táto poľahčujúca okolnosť.

Dovolateľ bez toho, aby ich podradil pod určitý dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por., v poslednej časti dovolania nazwanej „K ďalším vadám uznesenia, rozsudku a konania“, ďalej namietal, že prokurátor v konaní pred súdom neunesol dôkazné bremeno a neboli produkované žiadne relevantné dôkazy o vine obvineného a ani výsledky vyšetrovania dostatočne neodôvodňovali postavenie obvineného pred súd, rozsudok okresného súdu je vnútorne si protirečiaci v hodnotení dôveryhodnosti svedka E. ako jediného usvedčujúceho dôkazu a nepreskúmateľnosť spôsobenú nelogickosťou a nezrozumiteľnosťou rozsudku neodstránilo ani odvolacie konanie a preniesla sa aj do uznesenia krajského súdu a v odvolacom konaní nebola odstránená ani nepreskúmateľnosť rozsudku spočívajúca v jeho nedostatočnom sa vysporiadaní s významom nepriamych dôkazov, ktoré podľa dovolateľa nevytvárali logickú a ničím nenarušovanú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich dôkazov preukazujúcich všetky okolnosti skutku usvedčujúc z jeho spáchania obvineného tak, aby bola súčasne vylúčená možnosť akéhokoľvek iného záveru a keďže uvedené nedostatky konania a rozsudku okresného súdu neboli odstránené v odvolacom konaní, preniesli sa aj do odvolacieho konania a uznesenia krajského súdu, ktorému chýba konzistentné vyhodnotenie skutkového stavu a vyčerpávajúce presvedčivé odôvodnenie.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Krajská prokuratúra Trnava písomným podaním, č. k. 1KPt 234/19/2200-3 z 30. októbra 2019, doručeným na okresný súd 11. novembra 2019, podľa ktorého dovolateľom prezentované dovolacie dôvody nemajú reálnu skutkovú ani právnu oporu v realizovanom trestnom konaní a dotknuté rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu považuje za zákonné a navrhla dovolanie odmietnuť podľa § 371 písm. c) Tr. por. (pozn. - ide o zrejme nesprávne ustanovenie, keďže v § 371 ods. 1 Tr. por. sú upravené dôvody dovolania), pričom vo vyjadrení príkladmo uvádza obvineným uplatnené konkrétne námietky z dovolania a svoje dôvody, na základe ktorých ich považuje za neopodstatnené.

Spisový materiál spolu s dovolaním bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej „Najvyšší súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní dňa 30. októbra 2019. Po jeho predložení bolo okresným súdom za spisom zaslané v predošlom odseku uvedené vyjadrenie k dovolaniu od Krajskej prokuratúry Trnava z 30. októbra 2019, ktoré bolo z tohto dôvodu doručované procesným stranám priamo Najvyšším súdom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 <. alebo <. namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i) a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejme, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 <..

Najvyšší súd ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability

právných vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolaťom neuvedených dôvodov (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúmava v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Pritom obsah konkrétne uplatnených námietok a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Dovolací súd ku konkrétnym obvineným uplatneným dôvodom dovolania uvádza nasledujúce skutočnosti.

K obvineným uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Najvyšší súd uvádza, že zo samotnej formulácie tohto ustanovenia je zjavné, že tento dovolací dôvod nie je splnený pri akejkoľvek porušení práva na obhajobu, ale zákon vyžaduje, aby bolo také právo porušené zásadným spôsobom. Takým zásadným porušením tohto práva je predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, resp. porušenie iných procesných ustanovení obdobného charakteru a závažnosti týkajúcich sa tohto práva. Dovolací súd uvádza, že právo na obhajobu je upravené ako jedna zo základných zásad trestného konania v § 2 ods. 9 Tr. por. Preto, ak obvinený v dovolaní k tomuto dovolaciemu dôvodu podradí porušenie iných základných zásad trestného konania (zásady náležitého zistenia skutkového stavu, zásady voľného hodnotenia dôkazov, zásady zákonného trestného procesu, zásadu kontradiktórnosti, zásada rovnosti strán) bez toho, aby argumentačne takéto svoje vyjadrenie oprel o konkrétne skutočnosti (dovolať len všeobecne uvádza svoj názor, že má ísť o neprimerané extenzívne hodnotenie dôkazov, napadnuté rozhodnutie má byť nezákonné, chybné, nesprávne, formalistické, nepreskúmateľné, nezrozumiteľné, nepresvedčivé, založené na domnienkach a pod.), takéto ním uvedené skutočnosti nemožno podradiť pod tento dovolací dôvod a jeho argumenty sú z tohto pohľadu iba subjektívnym hodnotením vykonaného trestného konania jednou z procesných strán a ohľadom dovolaťom uplatneného dovolacieho dôvodu ide teda o skutočnosti bez právneho významu.

Ku konkrétnym dovolaťom uplatneným námietkach, ktoré majú napĺňať tento dovolací dôvod, Najvyšší súd uvádza nasledujúce skutočnosti. Pokiaľ dovolať namieta, že vo veci mala konať národná kriminálna agentúra v rozpore s nejakým nariadením ministra vnútra SR, tak dovolací súd uvádza, že toto nie je určujúce, keďže nariadenie ministra vnútra SR nie je všeobecne záväzný právny predpis a ide len o vnútorný predpis, ktorý zaväzuje iba dotknuté osoby v pôsobnosti toho orgánu verejnej moci, ktorý taký vnútorný predpis vydal a nemôžu byť ani predmetom súdneho prieskumu. Z pohľadu posudzovania zákonnosti vykonania prípravného konania príslušným orgánom činným v trestnom konaní je určujúce, či bolo vykonané vyšetrovanie (predmetom konania bol zločin) policajtom uvedeným v § 10 ods. 8 písm. a) a b) Tr. por. (v znení účinnom v tom čase) ako to ustanovoval § 200 ods. 1, ods. 4 Tr. por. (v znení účinnom v tom čase), pričom v danom prípade vzhľadom na obsah dotknutého ustanovenia § 10 ods. 8 Tr. por. (v znení účinnom v tom čase) muselo ísť o vyšetrovateľa Policajného zboru podľa písmena a) tohto ustanovenia, čo bolo podľa spisového materiálu bezpochyby splnené (je to zrejme napríklad z uznesenia o začatí trestného stíhania, uznesenia o vznesení obvinenia, z návrhu na podanie obžaloby č. I. 3, 4 - 11, 3505 - 3510). Dovolací súd však pripomína, že predmetom prieskumu v dovolaní nie je príslušnosť orgánu činného v trestnom konaní v predsúdnom konaní, čo jednoznačne

vyplýva z toho, že jedným z dovolacích dôvodov upravených v § 371 ods. 1 Tr. por. je dôvod, ak vo veci rozhodol nepríslušný súd (§ 371 ods. 1 písm. a/ Tr. por.), a teda v prípade, ak by zákonodarca chcel podrobiť prieskumu v dovolacom konaní aj príslušnosť orgánu činného v trestnom konaní v predsúdnom konaní, musel by to výslovne uviesť ako dovolací dôvod v tomto ustanovení. Už len pre úplnosť dovolací súd uvádza, že zo spisu vyplýva, že nedošlo k porušeniu ani dovolateľom uvádzaného vnútorného predpisu, čo už argumentačne zdôvodnil jednak prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava vo svojom upovedomení z 15. februára 2017 k žiadosti obvineného o preskúmanie postupu policajta podľa § 210 Tr. por. (č. l. 30 - 31), resp. okresný súd v uznesení, sp. zn. 0Tp/13/2017, z 8. februára 2017, ktorým bolo rozhodnuté o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu (č. l. 129 - 133), na ktorého zdôvodnenie v tejto časti poukázal aj krajský súd v napadnutom uznesení a podstatou ktorých je tá skutočnosť, že v prejednávanej veci boli skutočnosti odôvodňujúce začatie trestného stíhania zistené v rámci vlastnej operatívno-pátracej činnosti národnej kriminálnej agentúry (k tomu realizačný návrh tohto orgánu na č. l. 1 - 2), kedy nie je nutné vydať opatrenie prezidentom Policajného zboru o určení výberovej príslušnosti na vyšetrovanie trestnej veci.

Pokiaľ ide o namietanie kamerových záznamov, zo spisu vyplýva, že tieto boli zabezpečené postupom podľa § 89 ods. 1 Tr. por. ako to vyplýva z dotknutých zápisníc o vydaní veci (č. l. 2702 - 2731), ktorých súčasťou bola výzva na vydanie kamerových záznamov a upozornenie na možnosť ich odňatia, ako aj poučenie, na ktoré veci sa taká povinnosť nevzťahuje podľa § 89 ods. 1, ods. 2 Tr. por., pričom ustanovenia § 3 ods. 1, ods. 2 Tr. por., na ktoré dovolateľ poukazuje, určujú povinnosť v trestnom konaní poskytnutia súčinnosti právnickými a fyzickými osobami vo vzťahu k orgánom činným v trestnom konaní a súdu a pri vybavovaní ich dožiadaní a nie je smerodajné, či poukázaním na tieto vyšetrovatel' žiadal kamerové záznamy od dotknutých osôb a z pohľadu dovolacieho konania je irelevantné, z akých dôkazov vychádzal orgán činný v trestnom konaní pri vydaní uznesenia o vznesení obvinenia, keďže také rozhodnutie nie je predmetom prieskumu v dovolacom konaní (právoplatné rozhodnutia vydané v prípravnom konaní policajtom alebo prokurátorom sú predmetom prieskumu generálneho prokurátora SR podľa § 363 a nasl. Tr. por.).

Ohľadom namietania preštudovania spisu po skončení vyšetrovania a neúčasti obhajcu obvineného na tomto úkone 3. októbra 2017 (č. l. 3488 - 3489), dovolací súd uvádza, že zo spisu vyplýva, že tento úkon bol vykonaný v súlade so zákonom. Obhajca bol o úkone riadne upovedomený v lehote podľa § 208 ods. 1 Tr. por. 29. septembra 2017 (doručenka na č. l. 3388) a pokiaľ sa nedostavil na tento úkon bez toho, aby sa ospravedlnil a ani nepožiadal s uvedením relevantného dôvodu o iný termín, ide o jeho zodpovednosť pri výkone obhajoby vo vzťahu k obvinenému, ale Trestný poriadok neustanovuje povinnosť účasti obvineného a obhajcu na takomto úkone a je teda iba na nich, či využijú možnosť sa zúčastniť tohto úkonu. Dovolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že úkon preštudovania spisu po skončení vyšetrovania je podstatným úkonom vo vyšetrovaní, resp. skrátenom vyšetrovaní z pohľadu podania obžaloby a pokiaľ by pri tomto úkone došlo k porušeniu práva na obhajobu, má to ten dôsledok, že súd obžalobu odmietne a vec vráti prokurátorovi podľa § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por., resp. § 244 ods. 1 písm. h) Tr. por. Pokiaľ k takému rozhodnutiu zo strany súdu nedošlo, tak poukazovanie na prípadné porušenie ustanovenia o preštudovaní vyšetrovacieho spisu (hoci by bolo dôvodné) v dovolacom konaní samo osebe nie je porušením práva obvineného na obhajobu zásadným spôsobom predpokladaným v § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., keďže k takému porušeniu nedošlo v súdnom konaní, ale ešte v prípravnom konaní a inštitút dovolania sa týka súdneho rozhodnutia, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, t. j. musí ísť o porušenie ustanovení v súdnom konaní.

K namietaniu prečítania zápisnice o výsluchu osoby mladšej ako 15 rokov svedkyne E. S. z prípravného konania (č. l. 323 - 326) na hlavnom pojednávaní dovolací súd uvádza, že Trestný poriadok výslovne upravoval taký postup, išlo o maloletú svedkyňu (dňa 14. decembra 2016 v čase výsluchu v prípravnom konaní mala svedkyňa deväť rokov a v čase vykonania tohto dôkazného prostriedku na hlavnom pojednávaní 5. decembra 2017 mala vek 10 rokov), ktorá síce nebola vypočutá za prítomnosti obvineného alebo jeho obhajcu (výsluch bol vykonaný po začatí trestného stíhania ešte pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia), ale za účasti znalkyne z odvetvia klinická psychológia detí a tiež

zástupkyne orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, pričom treba poukázať, že obvinený v čase prečítania zápisnice o výsluchu tejto svedkyne nežiadal na hlavnom pojednávaní jej osobný výsluch (obvinený výslovne na hlavnom pojednávaní uviedol, že nepotrebuje, aby bola táto maloletá svedkyňa vypočúvaná pred súdom - č. l. 3722). Dovolací súd zároveň poukazuje, že k postupu pri výsluchu maloletej svedkyne bola na hlavnom pojednávaní vypočutá dotknutá znalkyňa PhDr. Zuzana Bieliková, z ktorej vyjadrenia vyplýva, že výsluch bol vykonaný štandardným spôsobom a svedkyňa vypovedala spontánne, prečítaná výpoveď je autentická a znalkyňa uviedla, že určite neodporúča osobný výsluch tejto svedkyne v súdnom konaní vzhľadom k tomu, že ide o malé dieťa, odstup času od udalosti a skutočnosť, že vec bola silne medializovaná (č. l. 3722). Z uvedených faktov je rovnako zrejmé, že aj dovolateľom namietanie tej skutočnosti, že má ísť o dôkaz, ktorý nebol súdom vykonaný zákonným spôsobom, je nedôvodné, keďže prečítanie zápisnice o výsluchu takejto svedkyne na hlavnom pojednávaní i bez splnenia podmienok uvedených v § 263 Tr. por. výslovne ustanovoval zákon v § 135 ods. 2 Tr. por., takže nemôže ísť o dôkaz vykonaný v rozpore so zákonom. Navyše treba uviesť, že nešlo o jediný, resp. rozhodujúci usvedčujúci dôkaz, keďže táto svedkyňa iba opísala ako bola poškodená Y. Q. vtiahnutá do motorového vozidla, pričom neuvádzala žiadne skutočnosti týkajúce sa priamo osoby obvineného.

K namietanému spôsobu vedenia výsluchu svedka Q. E. dovolací súd uvádza, že § 131 ods. 1 Tr. por. ustanovuje postup, ktorý je treba vykonať ešte pred tým, ako začne svedok vypovedať a podľa ktorého sa má okrem iného zisťovať „pomer k obvinenému“, keďže to môže zakladať dôvod pre odopretie výpovede podľa § 130 Tr. por. a tento postup ohľadom poučenia svedka je určený v prípade súdneho konania pre súd. Samotný výsluch svedka však vykonávajú v súdnom konaní už v zásade dotknuté procesné strany (ak súd nerozhodne, že výsluch svedka vykoná sám), ktoré pritom postupujú podľa § 132 Tr. por., čo výslovne uvádza aj ustanovenie § 261 ods. 3 Tr. por. Pokiaľ teda po úkonoch súdu podľa § 131 ods. 1 Tr. por. prokurátor pri vykonávaní výsluchu svedka sa ho neopýtal v zmysle § 132 ods. 1 Tr. por. na pomer k stranám (resp. ak aj taký dopyt vykonal nesprávne samotný súd namiesto procesnej strany), nič nebránilo, aby takto postupoval obvinený, resp. jeho obhajca ako druhá procesná strana, keď tohto svedka následne vypočúval. Z uvedeného vyplýva, že táto námietka je z tohto pohľadu nedôvodná a nie je možné ju posúdiť ako porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom, keďže k uvedenému došlo aj postupom obvineného, resp. jeho obhajcu pri vykonávaní výsluchu svedka. Tento záver sa rovnako vzťahuje aj na námietku dovolateľa, že ide o dôkaz, ktorý nebol súdom vykonaný zákonným spôsobom, keďže postup pri výsluchu podľa § 132 ods. 1 Tr. por. je viazaný na procesnú stranu, ktorá vykonáva výsluch svedka ako to výslovne vyplýva z § 261 ods. 3 Tr. por. Navyše aj pri opačne prijatom závere také pochybenie samo osebe nemožno posudzovať ako porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom, resp. z pohľadu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., že ide o pochybenie zodpovedajúce porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ako je to podrobne rozvedené ďalej pri nasledujúcom dovolacom dôvode), keďže zo spisu nevyplýva, že by samotným nezistením pomeru svedka k iným procesným stranám okrem obvineného boli spôsobené pre obvineného negatívne procesnoprávne alebo hmotnoprávne dôsledky.

Pokiaľ dovolateľ namieta, že neboli akceptované jeho návrhy na vykonanie určitých dôkazných prostriedkov, tak dovolací súd k tomu uvádza, že právo navrhovať dôkazy patrí medzi základné práva obvineného (§ 34 ods. 1 Tr. por.). Je však na posúdení súdu, aby rozhodol, ktoré z dôkazov navrhovaných procesnými stranami vykoná, pričom pri tomto svojom rozhodovaní je obmedzovaný zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci v tom smere, že pokiaľ má súd za to, že dôkazy získané z vykonaných dôkazných prostriedkov sú dostatočné na zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, nie je povinný vykonať ďalšie procesnými stranami navrhované dôkazné prostriedky, a teda procesné strany majú síce právo navrhovať dôkazy, ale tomuto právu nezodpovedá povinnosť súdu všetky navrhované dôkazy aj vykonať (k tomu primerane R 7/2011, R 14/2015-II.). Zo spisu vyplýva, že o návrhoch obvineného na vykonanie ďalších dôkazov bolo okresným súdom riadne rozhodnuté na hlavnom pojednávaní konanom 10. augusta 2018 a 13. novembra 2018 a vo svojich meritórnych rozhodnutiach v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por., resp. § 176 ods. 2 Tr. por. okresný súd (na stranách 31 až 41) a krajský súd (na stranách 20 až 22) podrobne uviedli konkrétne dôkazy, o ktoré

opierajú skutkové zistenia, akými úvahami sa spravovali pri hodnotení vykonaných dôkazov a právne úvahy, ktorými sa spravovali pri posudzovaní dokázaných skutočností v otázke viny, ako sa vyrovnali s obhajobnými vyjadreniami vrátane uvedenia, prečo nebolo vyhovené návrhom na vykonanie ďalších dôkazov, pričom dovolací súd pripomína, že z pohľadu predmetu konania tvoria rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu jeden celok. Dovolací súd sa nestotožňuje s názorom dovolateľa o arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti meritórneho rozhodnutia krajského súdu, keďže krajský súd a rovnako tak okresný súd v dotknutých meritórnych rozhodnutiach rozobrali všetky podstatné a rozhodné skutkové a právne skutočnosti a presvedčivo vysvetlili dôvody svojho rozhodnutia a dovolací súd ich rozhodnutia považuje za zrozumiteľné a obsahujú odpovede na všetky namietané nejasné a sporné otázky.

Z uvedeného je zrejmé, že podľa dovolacieho súdu k žiadnemu zásadnému porušeniu práva na obhajobu nedošlo, a preto nebol splnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

V prípade obvineným uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. sa vyžaduje zistenie, že rozhodnutie bolo založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Dovolací súd k tomu v prvom rade uvádza, že porušenie zákona pri vykonaní dôkazov svojou povahou a závažnosťou musí zodpovedať porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vzhľadom na charakter dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z toho treba opodstatnene odvodiť, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom len vtedy, ak mal relevantný negatívny dopad na práva obvineného, v opačnom prípade tento dovolací dôvod nemôže byť splnený. Napokon dovolací súd, ako už uviedol vyššie, dáva do pozornosti a zdôrazňuje, že podľa ustanovenia § 371 ods. 4 Tr. por. dovolateľom uvádzané okolnosti ohľadom dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a) až g) Tr. por. známe v pôvodnom konaní musia byť namietané už aj v pôvodnom konaní najneskôr v odvolacom konaní s tým následkom, že v opačnom prípade ich nemožno použiť, resp. dovolací súd na tieto nemôže prihliadať.

Najvyšší súd musí skonštatovať, že obvinený ohľadom tohto dovolacieho dôvodu v dovolaní neuvádza žiadne relevantné argumenty, resp. úvahy, ktoré by zakladali jeho dôvodnosť, pričom prevažná časť uplatnených námietok ani nemohla byť vecne posudzovaná vzhľadom na absenciu namietania dotknutých okolností v pôvodnom konaní podľa § 371 ods. 4 Tr. por. Obvinený v pôvodnom konaní relevantným spôsobom v súdnom konaní nenamietal (hoci mu z obsahu spisu taká okolnosť musela byť známa) opoznávanie obvineného svedkom W. na hlavnom pojednávaní, kamerové záznamy z pohľadu splnenia podmienky na prevádzkovanie kamerových bezpečnostných systémov, z ktorých boli získané, ako aj spôsob vykonania domových prehliadok a prehliadok iných priestorov alebo pozemkov. Napriek tomu dovolací súd k týmto námietkam uvádza, že v prípade uvádzaného opoznávanie obvineného svedkom W. na hlavnom pojednávaní konanom 23. februára 2018 nešlo o vykonanie rekognície podľa § 138 Tr. por. a § 126 Tr. por. ani jej obchádzanie (bolo by nedôvodné až absurdné vykonávať rekogníciu vo vzťahu k obvinenému v danom štádiu trestného konania, keď už prebiehalo niekoľko týždňov dokazovanie na hlavnom pojednávaní, ako aj vzhľadom na publicitu, resp. medializáciu prejednávanej veci a tým aj osoby obvineného), ale len o identifikáciu (agnoskáciu) obvineného v pojednávacej miestnosti ako osoby, s ktorou sa stretol a o ktorej uvádzal určité skutočnosti. Pokiaľ dovolateľ uvádza, že z pohľadu prevádzkovania kamerových bezpečnostných systémov, z ktorých boli zabezpečené kamerové záznamy, nebolo obžalobou preukázané splnenie zákonných požiadaviek na ich prevádzkovanie podľa vtedy účinného zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tak uvedené je iba špekulatívnym tvrdením dovolateľa bez toho, aby k tomu predložil relevantnú skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné spochybniť zákonnosť prevádzkovania dotknutých kamerových systémov. Z pohľadu namietania absencie vyzvania a poučenia niektorých osôb pri vykonávaní domových prehliadok, resp. prehliadok iných priestorov a pozemkov dovolací súd uvádza, že z dotknutých zápisníc nevyplýva, že pri vykonaní dotknutých prehliadok neboli dodržané ustanovenia § 104 Tr. por. ohľadom predchádzajúcej výzvy a § 105 Tr. por. ohľadom výkonu samotnej prehliadky, pričom podľa ustálenej súdnej praxe treba za osobu, u ktorej sa taká prehliadka vykonáva, považovať osobu, do ktorej práva zodpovedajúceho domovej slobode sa pri výkone domovej

prehliadky zasahuje a takou osobou nie je vlastník alebo nájomca dotknutej nehnuteľnosti, pokiaľ ju fakticky aj neužíva ako obydlie (k tomu primerane R 97/2018).

Čo sa týka namietania znaleckého posudku z odboru psychológia č. 16/2017 vypracovaného PhDr. Róbertom Máthé, PhD., tak zo znaleckého posudku a výpovede znalca na hlavnom pojednávaní vyplýva, ktoré skutočnosti vzal do úvahy pri vypracovaní znaleckého posudku a pokiaľ aj obvinený odmietol samotný rozhovor so znalcom (obvineného nie je možné donucovať k nejakej forme spolupráce so znalcom), neznamená to, že znalecký posudok „nemôže obstáť“ ako uvádza dovolateľ, keďže znalec pri vypracovaní znaleckého posudku nevychádza iba z takého rozhovoru.

Čo sa týka namietania časovej odchýlky v prípade kamerového systému spoločnosti BAYERN CENTER HC, s. r. o., tak dovolací súd uvádza, že dotknuté zistenie vyplýva zo zápisnice o vyšetrovacom pokuse (č. l. 1136 - 1140), kde boli zistené odchýlky od jednotne nastaveného presného času aj v prípade iných dotknutých kamerových systémoch. Údaje z vyšetrovacieho pokusu boli podkladom pre vypracovanie znaleckého posudku z odboru doprava cestná č. 68/2017 Ing. Josefom Veverkom, ktorý tieto časové odchýlky v ňom aj uviedol, pričom zo znaleckého posudku a z výpovede znalca na hlavnom pojednávaní vyplýva, že dotknuté časové odchýlky boli pri znaleckom posudku zohľadnené a nemali relevantný vplyv na znalcom zistené závery a taký vplyv neuvádza ani obvinený v dovolaní.

Pokiaľ obvinený v prípade tohto dovolacieho dôvodu namieta aj to, že v súdnom konaní pri hodnotení dôkazov súd v rozpore s § 2 ods. 12 Tr. por. nepostupoval so starostlivým uvážením všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, tak odhliadnuc od toho, že ide iba o subjektívne konštatovanie dovolateľa bez uvedenia konkrétnych skutočností (s výnimkou v inej časti dovolania namietanie dôveryhodnosti svedka E.), Najvyšší súd uvádza, že uvedené jednak nespadá pod tento dovolací dôvod, jednak dovolaciemu súdu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. neprislúcha skúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku, čoho súčasťou je aj hodnotenie dôkazov, keďže skutkový stav je vždy výsledkom hodnotenia vykonaného dokazovania (k tomu primerane R 57/2007-II., R 47/2014-II., R 14/2015-III). Uvedené sa rovnako vzťahuje aj na dovolateľom uvádzané ďalšie skutočnosti, ktoré uviedol bez toho, aby ich podradil pod určitý dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por. (dôvodné pochybnosti o spáchaní skutku obvineným, hodnotenie dôveryhodnosti svedka E., nepreskúmateľnosť a nepresvedčivé odôvodnenie meritórnych rozhodnutí, resp. nekonzistentné vyhodnotenie skutkového stavu). K namietaniu hodnotenia dôveryhodnosti svedka Q. E. dovolací súd uvádza, že okresný súd a krajský súd podrobne vo svojich rozhodnutiach uviedli dôvody, pre ktoré považovali tohto svedka za dôveryhodného a ako vyplýva z už uvedeného dovolaciemu súdu neprislúcha v tomto konaní v prípade dovolania podaného procesnou stranou posudzovať hodnotenie dôkazov, keďže by išlo v konečnom dôsledku o skúmanie správnosti zisteného skutku (pokiaľ dovolateľ poukazuje na „vnútornú protirečivosť“ rozsudku okresného súdu v hodnotení dôveryhodnosti tohto svedka, tak dovolací súd uvádza, že okresný súd v dotknutej časti iba uviedol dôvody, pre ktoré danú časť výpovede svedka, ktorá by mala zakladať prokurátorom navrhovanú právnu kvalifikáciu obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu, nepovažoval za relevantnú).

V prípade obvineným uplatnených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. h), písm. i) Tr. por., ktoré mali byť naplnené tým, že obvinenému nebola priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. (pred spáchaním trestného činu viedol riadny život), tak dovolací súd v prvom rade musí poukázať na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej samotné zistenie existencie alebo neexistencie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a ich vyhodnotenie nezakladá žiadny dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por., keďže ide o otázku skutkovú, ktorá je vylúčená z prieskumu dovolacieho súdu podľa tohto ustanovenia s výnimkou prípadu, že sa taká okolnosť konštatuje vo výroku rozhodnutia bez toho, aby sa následne zobrala do úvahy pri ukladaní trestu a iba v takomto prípade pri zohľadnení podmienky uvedenej v § 371 ods. 5 Tr. por. by išlo o nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. (k tomu R 18/2015). Z uvedeného je zrejmé, že dovolateľom namietané nepriznanie určitej poľahčujúcej okolnosti nespadá pod dovolací dôvod ním uplatnený, resp. ani iný dôvod uvedený v § 371 ods. 1 Tr. por. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že okresný súd a krajský súd postupovali vecne správne, keď túto poľahčujúcu okolnosť obvinenému nepriznali, pretože zo spisu je zistiteľné, že obvinený bol pred spáchaním trestného činu

odsúdený pre úmyselnú trestnú činnosť na podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou plynúcou do 18. februára 2014 a hoci následne došlo k osvedčeniu sa obvineného s následkom, že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, neznamená to, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, pričom treba poukázať, že zo spisu vyplýva, že obvinený bol pred spáchaním trestného činu v prejednávanej veci aj opakovane postihnutý za spáchanie dopravných priestupkov (pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti by nestačilo iba zistenie, že osoba nebola súdne trestaná, keďže vedenie riadneho života je širšia kategória ako nepáchanie trestnej činnosti). Dovolací súd napokon uvádza, že trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov pri nezistení žiadnej poľahčujúcej ani priťažujúcej okolnosti bol obvinenému uložený v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe, ktorá je podľa § 182 ods. 2 Tr. zák. určená rozmedzím odňatia slobody 7 rokov až 12 rokov.

Pokiaľ obvinený v dovolaní uviedol, že napadnuté uznesenie krajského súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení skutkového stavu, dovolací súd k tomu uvádza, že ide len o všeobecne formulovanú výhradu, s ktorou sa nestotožnil. Tak, ako je skutok vyjadrený v skutkovej vete rozsudku okresného súdu, zodpovedá mu aj jeho právne posúdenie vyjadrené v právnej vete a právnej kvalifikácii a skutková veta obsahovo zodpovedá právnej vete tým spôsobom, že je možné bezrozporne konštatovať naplnenie zákonných znakov dotknutého trestného činu a formu jeho spáchania, t. j. v skutkovej vete sú vyjadrené osobitný motív - pomsta, požiadanie iného, aby spáchal trestný čin spočívajúci v neoprávnenom pozbavení osobnej slobody inej osoby a spáchanie činu závažnejším spôsobom konania - násilím a organizovanou skupinou. Preto v tomto smere krajský súd postupoval správne, ak nezistil dôvod na zrušenie rozsudku okresného súdu a odvolanie obvineného zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Napokon dovolací súd poznamenáva, že pokiaľ dovolateľ v dovolaní poukazoval na určité súdne rozhodnutia a trestnoprávnu literatúru, tieto sa buď týkali inej problematiky, resp. inej konkrétnej, špecifickej veci, resp. sa týkali problematiky, na ktorú poukazoval dovolateľ, ale nebolo ich možné v konkrétnostiach aplikovať na prejednanú vec alebo mal dovolací súd na daný problém iný právny názor, ktorý zodpovedajúcim spôsobom rozviedol v tomto rozhodnutí.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny z uplatnených dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí podané dovolanie podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.